

ABDULLAH b. BÜDEYL

(عبدالله بن بديل)

Abdullāh b. Büdeyl
b. Verkā' el-Huzāî
(ö. 37/58)

Sahâbî.

Huzâa kabilesinin son reisi olup Mekke fethi sırasında veya fetihten önce müslüman olduğu rivayet edilmektedir. Huneyn, Täif ve Tebük seferlerine katıldı. Halife Osman devrinde Abdullah b. Âmir'le birlikte İsfahan halkıyla anlaşma yaptı. Sıffîn Savaşı'nda Hz. Ali tarafı olarak sağ kanattaki piyadelere kumanda etti ve tesirli konuşmasıyla taraftarlarına cesaret verdi. Bir ara Muâviye'nin çadırına kadar sokulduysa da etrafı sarılarak öldürüldü. Savaştan sonra kendisini Şamlılar'dan tanıyan çıkmayınca, cesaret ve kahramanlığına hayran kalmış olan Muâviye bizzat gelerek Abdullah'ı teşhis etti ve "Huzâalılar'ın erkekleri bir yana, kadınları bile fırsat bulsa bizimle savaşmaktan geri kalmaz" demek suretiyle takdir duygularını ifade etti.

BİBLİYOGRAFYA :

İbn Sa'd, *et-Tabakâtü'l-kübrâ* (nşr. İhsan Abbas), Beyrut 1388/1968, IV, 294; Buhârî, *et-Târîhu'l-kebir* (nşr. Abdurrahman b. Yahyâ el-Yemânî v.dğr.), Haydarâbâd 1360-80/1941-60 — Diyarbakır, ts. (el-Mektebetü'l-İslâmiyye), V, 57; Taberî, *Târîh* (nşr. Muhammed Ebû'l-Fazl), Kahire 1960-70 — Beyrut, ts. (Dâru Süveydân), V, 11, 15-16, 18, 21, 23, 24; İbnü'l-Esir, *Üsdü'l-gâbe* (nşr. Muhammed İbrâhîm el-Bennâ v.dğr.), Kahire 1390-93/1970-73, III, 296-298, 302; İbn Hacer, *el-İşâbe*, Kahire 1328, II, 280-281.



İSMÂİL L. ÇAKAN

**ABDULLAH b. CA'FER
b. EBÜ TÂLİB**

(عبدالله بن جعفر بن أبي طالب)

Ebû Ca'fer Abdullāh b. Ca'fer
b. Ebî Tâlib
(ö. 80/699-700)Hz. Ali'nin yeğeni
ve Habeşistan'da doğan ilk sahâbî.

Babası Ca'fer-i Tayyâr Habeşistan'a hicret eden sahâbilerdendir. Annesi, daha sonra sırasıyla Ebû Bekir ve Ali ile evlenecek olan Esmâ bint Urmeys el-Has'amîyye'dir. Ailesiyle birlikte Habeşistan'dan Medine'ye dönen Abdullah, yedi yaşlarında iken Peygamber'e bat

etti. Babasının Müte Savaşı'nda şehid düşmesi üzerine Hz. Peygamber ona büyük ilgi gösterdi. Hâşimoğulları'ndan Peygamber'i gören ve sohbetinde bulunanların sonucusudur. Hz. Peygamber'in vefatında on yaşlarında genç bir sahâbî olan Abdullah, ayrıca cömertliği ile de şöhret buldu; bu sebeple "bah-rü'l-cüd" ve "kutbü's-sehâ" diye anıldı.

Abdullah, özellikle Hz. Ali'nin hilâfetine ve daha sonraki dönemlerde adından sık sık bahsedilenlerden biri olmasına rağmen, siyasî sahada pek önemli rol oynamadı. Mısır Valisi Kays b. Sa'd'ı azledip yerine, kendisinin ana-bir kardeşi olan Muhammed b. Ebû Bekir'i tayin etmesi konusunda amcası Ali'ye tavsiyede bulundu. Cemel Vak'ası'na katıldı; Sıffîn'de Kureys, Esed ve Kinâne kabilelerine kumanda etti. Hz. Ali'yi şehid eden İbn Mülcem hakkındaki kısas hükmünü bizzat infaz etti. Kerbelâ Vak'ası öncesinde Küfeliler'in isteklerini kabul etmemesi konusunda Hz. Hüseyin'e tavsiyede bulunduysa da onu ikna edemedi ve kendisinin de iki oğlu Hüseyin'le beraber Kerbelâ'da şehid edildi.

Abdullah b. Ca'fer, doğrudan Hz. Peygamber'den, ayrıca annesi Esmâ ve amcası Ali'den hadis rivayet etti. Bu hadislerden yirmi üç tanesi Ahmed b. Hanbel'in *Müsned*'inde (I, 203-206) yer almıştır. Kendisinden de oğulları İsmâil ve İshak ile tâbiînin ileri gelenlerinden Kâsım b. Muhammed, Urve b. Zübeyr ve Şa'bî gibi âlimler hadis rivayet etmiştir.

Vefatı için 84, 85, 86 ve hatta 90 tarihleri verilmekte ise de tercih edilen görüşe göre 80'de (699-700) Medine'de ölmüştür.

BİBLİYOGRAFYA :

Müsned, I, 203-206; Taberî, *Târîh* (nşr. Muhammed Ebû'l-Fazl), Kahire 1960-70 — Beyrut, ts. (Dâru Süveydân), IV, 553-555; V, 215-216, 387-388, 419-466; VII, 563; VIII, 110, 160; Mes'ûdî, *Mürâcü'z-zeheb* (nşr. M. Muhyiddin Abdülhamid), Kahire 1384-85/1964-65, II, 370, 426; İbnü'l-Esir, *el-Kâmil* (nşr. C. J. Tornberg), Leiden 1851-76 — Beyrut 1399/1979, III, 271-272, 521; IV, 13, 40, 89, 456; a.mif., *Üsdü'l-gâbe* (nşr. Muhammed İbrâhîm el-Bennâ v.dğr.), Kahire 1390-93/1970-73, III, 198-200; Zehebî, *A'lâmü'n-nübelâ*, III, 456-462; İbn Hacer, *el-İşâbe* (nşr. Ali Muhammed el-Bicâvî), Kahire 1390-92/1970-72, IV, 40-43; K. V. Zetterstéén, "Abdullah", *IA*, I, 31; a.mif., "Abd Allāh b. Dja 'far", *EtP* (İng.), I, 44.



ETHEM RUHİ FİĞLALİ

ABDULLAH b. CAHŞ

(عبدالله بن جحش)

Ebû Muhammed Abdullāh b. Cahş
b. Riâb b. Ya'mer el-Esedî
(ö. 3/624)Hz. Peygamber'in halasının oğlu
ve ilk seriyye kumandanı.

Hz. Peygamber Dârülerkam'a sığınmadan önce, iki erkek kardeşiyle birlikte müslüman oldu. Habeşistan'a yapılan hicretlerin ikisine de katıldı; dönüşte Mekke'de bir müddet kaldıktan sonra ailesiyle birlikte Medine'ye hicret etti. Resûlullah onunla Âsım b. Sâbit arasında kardeşlik bağı (*muâhât**) kurdu.

Hz. Peygamber, hicretin on yedinci ayında Nahle'ye gönderdiği seriyyeye Abdullah'ı kumandan tayin etti ve kendisine iki gün sonra açılmak üzere bir de mektup verdi. Mektupta, Nahle'ye gidip Kureys'i gözetlemesi ve edindiği bilgileri Medine'ye ulaştırması emrediliyordu. Seriyye Nahle'ye varıp Mekkeli-ler'e ait bir ticaret kervanı ile karşılaşınca, müslümanlar kervanı ele geçirmeye karar verdiler; içlerinden biri de kervanbaşı Amr b. Hadramî'yi öldürdü. Bu arada iki kişi esir edildi; kervan da ganimet olarak ele geçirildi. Abdullah, ganimetlerin taksimini bildiren âyetin henüz gelmemiş olmasına rağmen, beşte birinin Hz. Peygamber'e ayrılmasını emretti. Daha sonra nâzil olan âyet de (bk. el-Enfâl 8/41) aynı hükmü getirdi. İslâm tarihinde ilk defa düşman karnı dökülen, esir ve ganimet alınan bu seriyye, aynı zamanda Batn-ı Nahle seferi diye de anılmıştır.

Bu sefer haram aylar*dan biri olan recebde meydana geldiği için müşrikler Hz. Peygamber'in haram ayda savaşı helâl saydığını ve ganimet aldığını etrafa yaydılar. Resûlullah Abdullah'a böyle bir emir vermemiş olduğu için olanları tasvip etmediği gibi, kendisine ayrılan ganimet hissesini de almadı. Ancak, insanları Allah yolundan alıkoymanın, küfürde ısrar etmenin, Mescid-i Harâm'ın ziyaretine engel olmanın ve sakinlerini oradan çıkarmanın haram ayda savaşmaktan çok daha büyük günah olduğunu bildiren âyet (bk. el-Bakara 2/217) nâzil olunca, seriyyeye katılanların haklılığı anlaşıldı.

Abdullah, Bedir ve Uhud savaşlarına katıldı. Uhud Savaşı'nda kahramanca çarpıştıktan sonra kırk yaşlarında iken şehid oldu. Düşman askerleri tarafın-